

[Kirkeministeren.]

der er rod og stamme i vort folk, og en stadig afklaring og analyse af, hvad luthersk-evangelisk tænken har betydet for vor kulturs udvikling.

Jeg vil igen takke ordførerne og håber, at vi, selv om man naturligvis ønsker en udvalgsbehandling, hurtigt kan få dette lille lovforslag gennemført.

Johan Nielsen: Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, sognepræst i 13. lønningsklasse, Ridder af Dannebrog plus pluralis — så har jeg vel givet kejseren, hvad kejserens er! — bragte noget på bane før, som kalder mig herop. Han nævnede noget med feltpræster. Nu har der været hvisket i krogene i det høje ting, at der skal være nogle af folketingets præster, som meget gerne vil til Congo og holde en juleaftensgudstjeneste dér. Lad mig ramme en pæl igennem det og sige med det samme, at jeg vil meget, meget hellere til Færøerne for at holde juleaftensgudstjeneste.

Jeg har imidlertid ikke kunnet lade være med at tænke på, at der her trods alt er et problem. Der er kommet en henvendelse fra Congo om, at man gerne vil have en præst derned. Så siger jeg til mig selv: vi lever i den lutherske folkekirke, og vi ved, at Luther har sagt noget om et almindeligt præstedømme. Ved almindeligt præstedømme forstår jeg, at hvor der ikke er nogen til stede, der er bedre end det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen og mig — jeg mener med vor uddannelse, vort kald for øje — så kan enhver anden være præst. Derfor vil det for mig kun være naturligt, at den mand, som er leder i Congo — jeg ved ikke, om han er general, oberst eller major, jeg har ikke forstand på den slags ting — burde kunne få en beføjelse til at virke som præst. Jeg ville meget gerne forære ham et sæt kjole og krave, hvis det var det, det kom an på. En mand, som har magt til at stå over for soldaterne til daglig og holde dundertaler, måtte også kunne sige de små beskedne ting, som det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen og jeg siger: I skal være gode ved hinanden. Du skal elske din næste som dig selv. Derfor vil jeg meget gerne rejse det spørgsmål her over for den højtærede kirkeminister: var der ikke mulighed for, at man kunne give

lederen i Congo — jeg ved som sagt ikke, hvad han er, om han er general eller major — beføjelse til at virke som præst?

Jeg nævnte før, at jeg har været sømand, og dér var det jo sådan, at vor skipper hver søndag samlede hele mandskabet til en gudstjeneste. Han skrev ikke prædikenen selv, han læste en prædiken af Vilhelm Beck, Moe eller Grundtvig, eller hvem det kunne være, og vi sang salmer. Vi sad dér 25 mand i lukafet, og vi var glade for det. Måske den største glæde var, at vi var fri for at arbejde den dag, at vi kunne hvile os, men altså: vi var glade for det.

Hvis der er sådan en inderlig trang hos den, der leder vort militær i Congo, til at der skal holdes en gudstjeneste, hvorfor giver man ham så ikke en beføjelse til at lede den selv? Jeg tror, at jeg kunne have ledet en gudstjeneste, selv om jeg var dumpet til en eksamen.

Formanden: For en ordens skyld gør jeg opmærksom på, at forretningsordenen ikke hjemler adgang til at anvende titler under omtale af andre medlemmer af tinget.

Gottschalck-Hansen: Jeg skal i henhold til forretningsordenen holde mig til lovforslaget, idet jeg gerne vil sige, at når jeg nævnte begrebet feltpræster, var det nu i relation til en af de arbejdsopgaver, som passende kunne løses på Vatelunden.

Den højtærede minister er jo af os alle både beundret og kendt for sit klarsyn. Jeg blev derfor lidt bekymret, da det syntes, som om kirkeministeren nu pludselig så spøgelse. Ministeren kan da vist næppe mene — jeg tror heller ikke, kirkeministeren selv troede derpå — at jeg i min vildeste fantasi kunne drømme om et menighedsfakultet. Fri os fra det onde! Noget sådant ville jeg meget, meget nødig være med til, og jeg kan berolige den højtærede minister med, at efter min mening bør det være en stringent, objektiv uddannelse, man teologisk får i et rent videnskabeligt institut, som universitetet i så henseende er; men det ændrer ikke noget ved mine bemærkninger om de andre sider, der danner baggrunden for præstens gerning.

Jeg vil gerne spørge den højtærede minister — og der er dog noget meget vigtigt i dette spørgsmål —: hvad vil ministeren